

ร่างแผนพัฒนาสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๔
ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๔
สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

บทนำ

๑.๑ หลักการและเหตุผล

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ โดยให้หน่วยงานของรัฐจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภาและแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรบรรลุผลตามเป้าหมาย และการบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการปฏิบัติราชการตามนโยบายได้อย่างถูกต้อง โดยในวาระแรกจัดทำ เป็นแผนสามปี โดยมีห้วงระยะเวลาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร จัดตั้งขึ้นตาม พรบ.เศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ.๒๕๒๒ มีฐานะเทียบเท่ากรม มีภารกิจเกี่ยวกับการเสนอแนะนโยบาย มาตรการและวางแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งจัดทำและให้บริการข้อมูลข่าวสารการเกษตร โดยการศึกษาวิเคราะห์ วิจัยเศรษฐกิจการเกษตร การติดตามและประเมินผล มีภารกิจที่ต้องดำเนินงานภายใต้ขอบเขตภารกิจที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และพรบ.เศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ.๒๕๒๒ โดยแบ่งโครงสร้างการบริหารงานภายในออกเป็น ๓ กลุ่มงานและ ๑ ฝ่าย ประกอบด้วย ส่วนสารสนเทศการเกษตร ส่วนวิจัยและประเมินผล ส่วนแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจการเกษตร และฝ่ายบริหารทั่วไป ดังนั้น การจัดทำยุทธศาสตร์สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต จึงมีความสำคัญต่อการนำไปปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานของบุคลากรให้สามารถมีแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ที่จะปฏิบัติงานตามภารกิจภายใต้ขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหลัก คือ ตามสายงานที่ได้รับมอบหมายจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร และภารกิจรับมอบหมายรอง คือ จากหน่วยงานองค์กรในพื้นที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานเพื่อให้การดำเนินงานในทุกระดับเป็นไปในทิศทางเดียวกันและชัดเจนมากขึ้น รวมทั้งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเพื่อนำองค์กรให้สามารถมุ่งสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์

เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๔ ในการขับเคลื่อนภารกิจให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตั้งไว้ และสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกับยุทธศาสตร์สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

๑.๓ วิธีดำเนินการ

ในการจัดทำยุทธศาสตร์สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๔ ได้มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร (SWOT Analysis) แล้วนำมาทำ TOWS matrix กำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสม และนำไปสู่การกำหนดแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ให้กับสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๔

๑.๔ ผลที่คาดว่าจะได้รับ

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๔ ได้ยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับภารกิจหน้าที่ และตอบสนองต่อวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ตามยุทธศาสตร์ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

บทที่ ๒

กรอบแนวคิดทฤษฎี

๒.๑ ความหมายของการวางแผนยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ หมายถึง การวางแผนงานสู่การปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมาย ภายใต้การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม กล่าวคือ การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม (อุปสรรค) หรือการวิเคราะห์ SWOT ในกรอบระยะเวลาที่ต้องการ ทั้งนี้เพื่อประกอบการวางแผนการใช้ทรัพยากรที่ประหยัด และเป้าหมายสูงสุด (วิกิพีเดีย สารานุกรมออนไลน์, ๒๕๕๔)

การวางแผนยุทธศาสตร์ หรือการวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) หมายถึงการวางแผนในระยะยาว โดยพิจารณาถึงภาพรวมองค์กรทั้งหมดว่าในขณะวางแผนนั้นองค์กรอยู่ในสถานะใดมีปัจจัยแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรเป็นอย่างไรทั้งในปัจจุบันและในอนาคตและเมื่อได้มีการประเมินศักยภาพขององค์กรแล้วจึงกำหนดแผนกลยุทธ์ขึ้นเพื่อขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายและความสำเร็จขององค์กรในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การวางแผนยุทธศาสตร์นั้น เป็นสิ่งที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในทางกิจการทหาร ในด้านการศึกษา การสงคราม ในด้านการเมืองระหว่างประเทศ และโดยเฉพาะในการบริหาร และในวงการธุรกิจเอกชนนั้นประสบความสำเร็จสูงมาก ก้าวหน้าและเป็นที่ยกย่องถึงกันมาก ปัจจุบันนี้การวางแผนกลยุทธ์ ได้แพร่หลายเข้ามาในงานต่างๆ และวงงานของราชการมากขึ้น โดยคำที่นิยมใช้และได้รับการยอมรับ ในวงงานราชการ ส่วนใหญ่นิยมเรียกว่า “แผนยุทธศาสตร์”

๒.๒ ความสำคัญของการวางแผนยุทธศาสตร์ สามารถจำแนกได้ ดังนี้

๒.๒.๑ การวางแผนยุทธศาสตร์เป็นรูปแบบการวางแผนที่ช่วยให้หน่วยงานพัฒนาตนเองได้ทันกับสภาพการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม เพราะการวางแผนยุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับการศึกษาวิเคราะห์บริบทและสภาพแวดล้อมภายนอกหน่วยงานเป็นประเด็นสำคัญ

๒.๒.๒ การวางแผนยุทธศาสตร์ เป็นรูปแบบการวางแผนที่ช่วยให้หน่วยงานภาครัฐในทุกระดับมีความเป็นตัวเอามากขึ้น รับผิดชอบต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของตนเองมากขึ้น ทั้งนี้ เพราะการวางแผนยุทธศาสตร์ เป็นการวางแผนขององค์กร โดยองค์กร เพื่อองค์กร ไม่ใช่เป็นการวางแผนที่ต้องกระทำตามที่หน่วยเหนือสั่งการ

๒.๒.๓ การวางแผนยุทธศาสตร์ เป็นรูปแบบการวางแผนที่สอดคล้องกับการกระจายอำนาจซึ่งเป็นกระแสหลักในการบริหารภาครัฐในปัจจุบัน และใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนางานของหน่วยงานภาครัฐ

๒.๒.๔ การวางแผนยุทธศาสตร์ เป็นเงื่อนไขหนึ่งของการจัดทำระบบงบประมาณแบบเน้น มุ่งผลงาน (Performance Based Budgeting) ซึ่งสำนักงบประมาณกำหนดให้ส่วนราชการและหน่วยงานในสังกัดจัดทำก่อนที่จะกระจายอำนาจด้านงบประมาณ โดยการจัดสรรงบประมาณเป็นเงินก้อนลงไปให้หน่วยงาน

๒.๒.๕ การวางแผนยุทธศาสตร์ เป็นการวางแผนที่ให้ความสำคัญต่อการกำหนด “ยุทธศาสตร์” ที่ได้มาจากการวิเคราะห์แบบใหม่ๆ ที่ไม่ผูกติดกับปัญหาเก่าในอดีต ไม่เอาข้อจำกัดทางด้านทรัพยากรและงบประมาณมาเป็นข้ออ้าง ดังนั้น การวางแผนยุทธศาสตร์จึงเป็นการวางแผนแบบท้าทายความสามารถเป็นรูปแบบการวางแผนที่ช่วยให้เกิดการริเริ่มสร้างสรรค์ทางเลือกใหม่ได้ด้วยตนเอง จึงเป็นการวางแผนพัฒนาที่ยั่งยืน

๒.๓ แนวคิดการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

องค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนดำเนินการอยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมซึ่งแบ่งออกได้เป็นสภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายใน ซึ่งจำแนกการอธิบายได้ดังนี้

๒.๓.๑ การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร องค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี การเมือง และการต่างประเทศ รวมทั้งการที่คู่แข่งและกลุ่มที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ขององค์กรมีการปรับเปลี่ยนอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดสภาพความเสี่ยงที่เกิดจากความไม่แน่นอนของอนาคต หากวิเคราะห์ธรรมชาติของความเสี่ยงแล้วจะพบว่า ความเสี่ยงมีอยู่สองส่วน คือ ความเสี่ยงส่วนที่คาดการณ์และจัดการได้ และส่วนที่ไม่อาจจัดการได้ องค์กรจึงมีความจำเป็นในการคาดการณ์อนาคตและวางแผน เพื่อลดความเสี่ยง ตลอดจนการเตรียมความพร้อม เพื่อการปรับตนเองให้เท่าทัน และก้าวล้ำไปในตำแหน่ง ที่สามารถดำรงอยู่ในสภาวะการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ผู้บริหารต้องรู้จักใช้ความชาญฉลาดในการวิเคราะห์ ทางยุทธศาสตร์อย่างมืออาชีพ

กรอบการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ใช้วิธีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกแบบสภาวะแวดล้อมทั่วไป โดยให้เห็นถึงสถานการณ์ที่เป็นโอกาส (Opportunities) และภัยอุปสรรค (Threats) ซึ่งครอบคลุมปัจจัยต่างๆ ตามตัวแบบ PEST Analysis ซึ่งพออธิบายโดยสังเขปได้ ดังนี้

P - Political	เป็นการวิเคราะห์สภาพการเมือง รวมทั้งกฎหมายและนโยบายทางการเมืองที่มีผลกระทบต่อองค์กร
E - Economic	เป็นการวิเคราะห์สภาพการณ์และแนวโน้มทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อองค์กร
S - Society	เป็นการวิเคราะห์สภาพการณ์และกระแสสังคมที่มีต่อองค์กร
T - Technology	เป็นการวิเคราะห์แนวโน้มของการพัฒนาด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับองค์กร

๒.๓.๒ การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในองค์กร

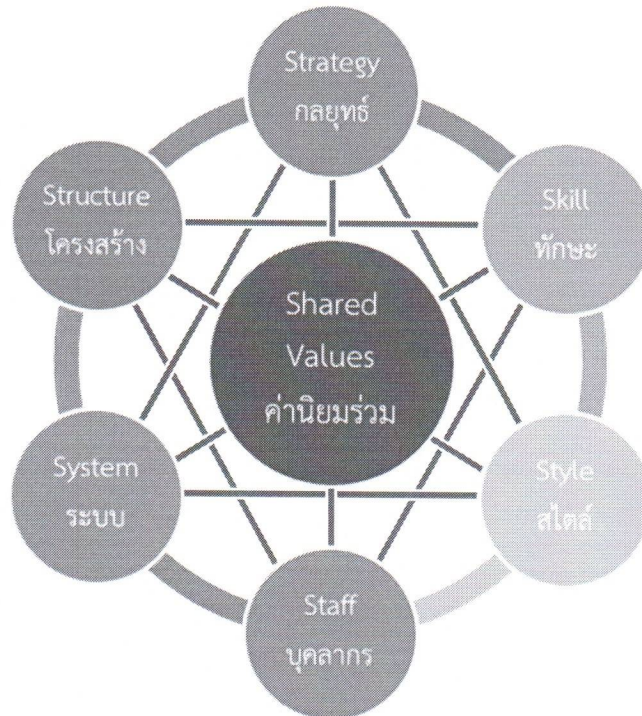
การวิเคราะห์ปัจจัยภายในขององค์กร เป็นการวินิจฉัยสภาวะองค์กรที่สามารถชี้ให้เห็นถึงสถานการณ์ที่เป็นจุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์กร โดยใช้การวิเคราะห์ ซึ่งอาศัยกรอบการวิเคราะห์ตามตัวแบบ ๗ - S Model ของ Mckinsey เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ ซึ่งปัจจัยต่างๆ ตามตัวแบบดังกล่าวมีดังนี้

- Staff: บุคลากรขององค์กรมีจำนวนเพียงพอและการจัดลงตำแหน่งต่างๆ เหมาะสมหรือไม่
- Style: รูปแบบการบริหารมีความเหมาะสม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล หรือไม่อย่างไร
- Skill: บุคลากรมีความเชี่ยวชาญหรือชำนาญมากน้อยเพียงใด มีทักษะในการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร
- Structure: องค์กรมีโครงสร้างการทำงาน หรือโครงสร้างขององค์กรในระดับต่างๆ เหมาะสมหรือไม่อย่างไร
- Strategy: องค์กรมีการกำหนดยุทธศาสตร์หรือมียุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดทิศทางการปฏิบัติงานไว้หรือไม่ อย่างไร

System: ระบบการทำงานเป็นอย่างไร มีระเบียบแบบแผนชัดเจนหรือไม่ เพียงใด

Shared Value: บุคลากรและองค์กรมีค่านิยม ความเชื่อ ความคาดหวัง หรือแนวคิดร่วมกัน ขององค์กรหรือไม่

รูปแบบ 7 - S Model ของ Mckinsey

๒.๔ แนวคิดการวิเคราะห์และจัดทำ Tows Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

เมื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกแล้วจะนำผลการวิเคราะห์มากำหนดกลยุทธ์ทางเลือกขององค์กร โดยใช้ TOWS Matrix ซึ่งดำเนินการโดยจับคู่สภาพแวดล้อมภายในขององค์กรสามารถจำแนกได้ ๔ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ : กลยุทธ์ SO จุดแข็ง (Strengths) - โอกาส (Opportunities) เป็นกลยุทธ์ที่เกิดจากการเอาจุดแข็งขององค์กรไม่ว่าจะเป็นด้านใดก็ตาม ไปรวมกับโอกาสที่ดีจากภายนอกที่เหมาะสมกัน เป็นกลยุทธ์ที่ทุกองค์กรแสวงหาและต้องการสร้างให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่เพื่อปกป้องจุดแข็งของตนเอง และนำโอกาสที่ดีจากภายนอกมาใช้ประโยชน์

กลยุทธ์ที่ ๒ : กลยุทธ์ WO จุดอ่อน (Weaknesses) - โอกาส (Opportunities) เป็นกลยุทธ์ ในการพยายามที่จะลดจุดอ่อนของตน และเพื่อที่จะนำเอาโอกาสที่ดีข้างนอกมารวมกับจุดอ่อนขององค์กรที่ตรงกันเพื่อพัฒนาให้เกิดประโยชน์ กลยุทธ์ในส่วนนี้จะช่วยในการกำหนดวิธีการในการปรับปรุงจุดอ่อน แล้วเปลี่ยนเป็นจุดแข็ง

กลยุทธ์ที่ ๓ : กลยุทธ์ ST จุดแข็ง (Strengths) เป็นกลยุทธ์ที่เอาจุดแข็งขององค์กรมาจับคู่กับภัยคุกคามจากภายนอกเพื่อต่อสู้กับภัยคุกคามนั้น จุดหมายก็คือ เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งและลดปัญหาที่เกิดขึ้นจากภัยคุกคาม

กลยุทธ์ที่ ๔ : กลยุทธ์ WT จุดอ่อน (Weaknesses) - อุปสรรค/ข้อจำกัด (Threats) เป็น กลยุทธ์ที่จับคู่ระหว่างจุดอ่อนขององค์กรกับอุปสรรค/ข้อจำกัดจากภายนอกที่ตรงกัน เพื่อพยายามที่จะลดทอนปัญหาทั้งสองที่เกิดขึ้นคือลดทั้งจุดอ่อนและอุปสรรค/ข้อจำกัดที่มีมาจากภายนอก ซึ่งองค์กรจะมีทางเลือกสองทาง คือ ๑) ต่อสู้เพื่อความอยู่รอด ๒) หลบหนีออกจากปัญหา

ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก	S จุดแข็งภายในองค์กร	W จุดอ่อนภายในองค์กร
O โอกาส ภายนอก	SO ใช้ประโยชน์จากโอกาสโดยอาศัย จุดแข็งภายในองค์กร	WO การแก้ไขจุดอ่อนภายใน โดยพิจารณาจากโอกาสภายนอก ที่เป็นผลดีต่อองค์กร
T อุปสรรค/ข้อจำกัด ภายนอก	ST การแก้ไขหรือลดอุปสรรค/ ข้อจำกัดภายนอกโดยนำจุดแข็ง ภายในมาใช้	WT การแก้ไขหรือหลีกเลี่ยง อันเกิด จากจุดอ่อนภายในองค์กร และอุปสรรคภายนอก

บทที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและการประเมินสมรรถนะองค์กร

๓.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงาน

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๔ เป็นหน่วยงานราชการส่วนกลางที่ปฏิบัติงานอยู่ในภูมิภาคของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตั้งอยู่เลขที่ ๓๔๓ หมู่ที่ ๑๕ ถนนท่าพระ-โกสุมพิสัย ตำบลท่าพระ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

๓.๑.๑ ประวัติความเป็นมา

การมีหน่วยงานเขตเกษตรเศรษฐกิจ ในสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร สืบเนื่องมาจากสภาบริหารคณะปฏิวัติได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๑๕ ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกองเศรษฐกิจการเกษตรในสมัยนั้น พิจารณาแบ่งพื้นที่ประเทศไทยตามอาณาเขตจังหวัด ออกเป็นเขตเกษตรเศรษฐกิจ จำนวน ๑๙ เขต โดยเขตเกษตรเศรษฐกิจตามนี้แห่ง พ.ร.บ.เศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ.๒๕๒๒ หมายความว่าถึงเขตการผลิตทางการเกษตร ซึ่งรวมถึงการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ และการปลูกป่าที่กำหนดขึ้น ให้เหมาะสมกับสภาวะการผลิต การตลาด และภาวะเศรษฐกิจการเกษตรของประเทศ โดยคำนึงถึงสภาพที่คล้ายคลึงกันของปัจจัยการผลิต เช่น ดิน ฟ้า อากาศ แหล่งน้ำ พืชที่ปลูก สัตว์ที่เลี้ยง ประเภทของเกษตรกรรม และรายได้รายจ่ายหลักของเกษตรกร

ต่อมาในปี ๒๕๓๐ ได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการจัดแบ่งพื้นที่เขตเกษตรเศรษฐกิจจาก ๑๙ เขต มาเป็น ๒๔ เขต มีสภาพเป็นหน่วยงาน ๒๔ หน่วยงาน ที่จัดตั้งขึ้นเป็นการภายในสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร โดยเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่เปรียบเสมือนเป็น “ตัวแทน” ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ไปจัดตั้งในส่วนภูมิภาค ซึ่งได้รับการอนุมัติงบประมาณด้านครุภัณฑ์ที่ดิน และสิ่งก่อสร้างเพื่อจัดสร้างสถานที่ตั้งเขต อย่างเป็นทางการให้แต่ละเขต รวมทั้งจัดสรรอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่พร้อมทั้งงบประมาณประจำปีจำนวนหนึ่ง ไปปฏิบัติงานในพื้นที่รับผิดชอบ ทั้งนี้ได้มีการกำหนดให้มีการกิจและหน้าที่ความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นจากเดิมนอกจากการเก็บข้อมูลการเกษตร คือการศึกษาวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรของสินค้าเกษตรในท้องถิ่น การสำรวจติดตามประเมินผลร่วมกับส่วนกลาง และการประสานแผนพัฒนาการเกษตรระดับจังหวัด รวมทั้งวิเคราะห์แผนพัฒนาการเกษตรตามสภาพทรัพยากรในพื้นที่ ดังนั้น จึงแบ่งหน่วยงานภายในเขตเกษตรเศรษฐกิจตามโครงสร้างเดิมในปัจจุบัน ซึ่งประกอบด้วย

๑. กลุ่มวิเคราะห์เศรษฐกิจการเกษตร
๒. กลุ่มวิเคราะห์แผนพัฒนาเศรษฐกิจการเกษตร
๓. งานธุรการ

ต่อมาในปี ๒๕๔๕ ภายใต้การปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ออกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ.๒๕๔๕ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ นั้น มีผลทำให้การแบ่งส่วนราชการเขตเกษตรเศรษฐกิจ ซึ่งเดิมมี ๒๔ เขต มาจัดตั้งเป็นสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต ๑-๙ โดยแต่ละเขตมีฐานะเป็นกอง และหนังสือสำนักงาน กพ.ที่ นร. ๑๐๐๙/๓๓ ลงวันที่

๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๕ เรื่อง การกำหนดตำแหน่งโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการใหม่ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร และได้มีการแบ่งส่วนราชการภายในตามโครงสร้างใหม่ ซึ่งประกอบด้วย

๑. กลุ่มสารสนเทศการเกษตร
๒. กลุ่มวิจัยและประเมินผล
๓. กลุ่มแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจการเกษตร
๔. ฝ่ายบริหารทั่วไป

๓.๑.๒ หน้าที่ความรับผิดชอบ

๑. ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำข้อมูลสินค้าเกษตร รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศ
๒. ศึกษา วิเคราะห์ และรายงานผลการติดตาม ผลการประเมินความสำเร็จ และผลกระทบของการดำเนินงานตามมาตรการ แผนงาน และโครงการต่างๆ
๓. ศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยเศรษฐกิจการเกษตรที่สำคัญในระดับท้องถิ่น
๔. ศึกษา วิเคราะห์ ความเชื่อมโยงและความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรในระดับกระทรวงที่นำไปสู่แผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจการเกษตรในระดับภูมิภาค รวมทั้งให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานและโครงการแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่
๕. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

๓.๑.๓ พื้นที่รับผิดชอบทั้งหมด ๔ จังหวัด (กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง)

๑. จังหวัดขอนแก่น แบ่งเขตการปกครองเป็น ๒๖ อำเภอ ๑๙๙ ตำบล ๒,๓๓๑ หมู่บ้าน เนื้อที่ ๖,๘๐๓,๗๔๔ ไร่
๒. จังหวัดร้อยเอ็ด แบ่งเขตการปกครองเป็น ๒๐ อำเภอ ๑๙๓ ตำบล ๒,๔๔๔ หมู่บ้าน เนื้อที่ ๕,๑๘๗,๑๕๖ ไร่
๓. จังหวัดมหาสารคาม แบ่งเขตการปกครองเป็น ๑๓ อำเภอ ๑๓๓ ตำบล ๑,๙๔๔ หมู่บ้าน เนื้อที่ ๓,๓๐๗,๓๐๒ ไร่
๔. จังหวัดกาฬสินธุ์ แบ่งเขตการปกครองเป็น ๑๘ อำเภอ ๑๓๕ ตำบล ๑,๕๘๕ หมู่บ้าน เนื้อที่ ๔,๓๔๑,๗๑๖ ไร่

๓.๑.๔ โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายใน

การบริหารงานภายในสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๔ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแบ่งส่วนราชการภายในให้เหมาะสม สอดคล้องกับปริมาณงานและอัตรากำลังที่มีอยู่ ตลอดจนแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละส่วนให้ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมาย ในการปรับบทบาทหน้าที่ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๔ ตามนโยบายของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร และ สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่จะกระจายการบริหารไปสู่ภูมิภาค ดังนั้น จึงได้แบ่งส่วนราชการภายในและ กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๔ ดังนี้

๑) ส่วนสารสนเทศการเกษตร

- ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำข้อมูลสินค้าเกษตร รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศ
- ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือ

ที่ได้รับมอบหมาย

๒) ส่วนวิจัยและประเมินผล

- ศึกษา วิเคราะห์ และรายงานผลการติดตาม ผลการประเมินความสำเร็จ และผลกระทบของการดำเนินงานตามมาตรการ แผนงาน และโครงการต่างๆ
- ศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยเศรษฐกิจการเกษตรที่สำคัญในระดับท้องถิ่น
- ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือ

ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เศรษฐกิจการเกษตรที่สำคัญในระดับท้องถิ่น

ที่ได้รับมอบหมาย

๓) ส่วนแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจการเกษตร

- ศึกษา และวิเคราะห์ความเชื่อมโยงและความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรในระดับกระทรวงที่นำไปสู่แผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจการเกษตรในระดับภูมิภาค รวมทั้งให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานและโครงการแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่
- ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือ

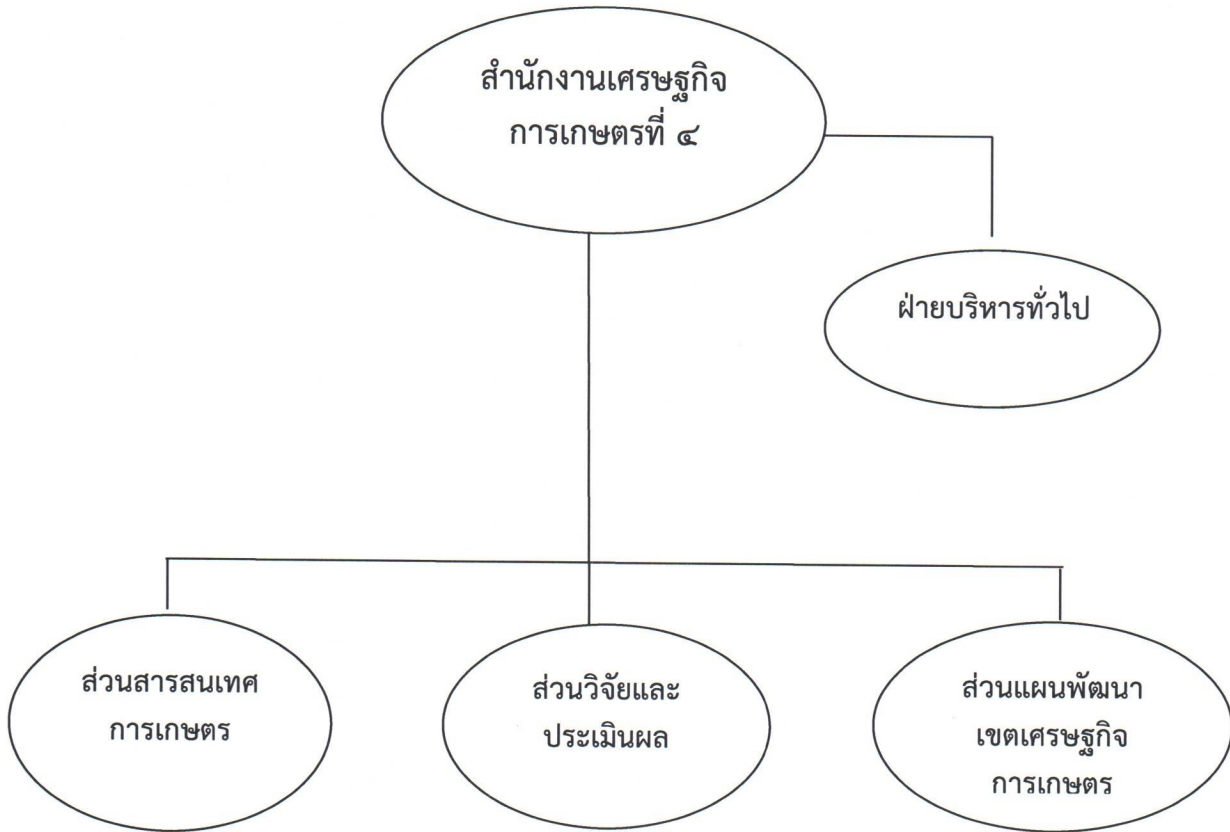
ที่ได้รับมอบหมาย

๔) ฝ่ายบริหารทั่วไป

- งานสารบรรณ งานการเงินและบัญชี งานการเจ้าหน้าที่ งานพัสดุและ
 - งานประสานในการจัดทำแผนงานและงบประมาณของ สศท. กับส่วนกลาง
 - งานประสานติดตามและรายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายงบประมาณ
- ของ สศท.กับส่วนกลาง

ครุภัณฑ์

โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ

อัตรากำลังเจ้าหน้าที่สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๔ ประจำปี ๒๕๖๕

ส่วน/ฝ่าย	ข้าราชการ (ราย)	ลูกจ้าง ประจำ(ราย)	พนักงาน ราชการ(ราย)	จ้างเหมา บริการ(ราย)	รวม อัตรากำลัง (ราย)
ผู้อำนวยการ	-	-	-	-	๑
ส่วนสารสนเทศการเกษตร	๕	-	๖	๓	๑๔
ส่วนวิจัยและประเมินผล	๔	-	๑	๑	๖
ส่วนแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจการเกษตร	๓	-	๒	๑	๖
ฝ่ายบริหารทั่วไป	๓	๒	๑	๑๐	๑๖
รวม	๑๕	๒	๑๐	๑๕	๔๒

๓.๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้วย SWOT Analysis

มีการระดมความคิดเห็นของบุคลากรในสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๔ เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ในการปฏิบัติงาน สรุปได้ดังนี้

Strengths (จุดแข็ง)	Weaknesses (จุดอ่อน)
<p>๑. มี พรบ.เศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. ๒๕๒๒ สนับสนุนการทำงาน</p> <p>๒. จัดทำข้อมูลด้านเศรษฐกิจการเกษตรถูกต้องตามหลักวิชาการ</p> <p>๓. มีความพร้อมด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน</p> <p>๔. บุคลากรรุ่นใหม่มีแนวคิด ทักษะ และองค์ความรู้ใหม่ๆ ด้านเทคโนโลยี</p>	<p>๑. การบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างส่วน/ฝ่าย ยังมีน้อย</p> <p>๒. บุคลากรไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน</p> <p>๓. ความพร้อมของบุคลากรด้าน Future Skill / ทักษะด้าน IT ยังมีน้อย</p> <p>๔. ขาดการทำงานแบบ Sharing หรือการทำงานแบบมีส่วนร่วม</p> <p>๕. บุคลากรส่วนใหญ่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นต่อผู้บริหาร/ผู้บังคับบัญชา</p> <p>๖. งานวิจัยนำไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ค่อนข้างน้อย</p> <p>๗. เศรษฐกิจการเกษตรอาสา(ศกอ.) ปฏิบัติงานไม่ต่อเนื่องและไม่ครอบคลุมพื้นที่</p>
Opportunities (โอกาส)	Threats (ภัยคุกคาม หรืออุปสรรค)
<p>๑. สศก. มีภาพลักษณ์ที่ดีเป็นหน่วยงานวิชาการด้านการวางแผนพัฒนาการเกษตรของประเทศ</p> <p>๒. การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัย ทำให้การปฏิบัติงานได้รวดเร็วมากขึ้น ทันต่อการเปลี่ยนแปลง</p> <p>๔. ผลงานวิชาการและข้อมูลด้านการเกษตรสถิติการเกษตรเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานอื่นเพราะได้ถูกนำไปใช้อ้างอิง</p> <p>๕. สศก. สนับสนุนให้บุคลากรมีการพัฒนาความรู้ และเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงาน</p>	<p>๑. การจัดเก็บข้อมูลด้านการเกษตรมีความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น</p> <p>๒. สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อ COVID-๑๙) มีผลกระทบต่อการทำงาน</p> <p>๓. เกษตรกร ผู้ประกอบการ ไม่ให้ความสำคัญในการให้ข้อมูลและให้ข้อมูลที่บิดเบือนความเป็นจริง</p> <p>๔. นโยบายรัฐบาลเปลี่ยนแปลงบ่อยทำให้การพัฒนาภาคเกษตรขาดความต่อเนื่อง</p>

๓.๓ เมื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกแล้วจะนำผลการวิเคราะห์มากำหนดกลยุทธ์ทางเลือกขององค์กร โดยใช้ TOWS Matrix ซึ่งดำเนินการโดยจับคู่สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกและภายในองค์กร สามารถจำแนกได้ดังนี้ (อยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำ)